

Dichter bij het leven

Dichter bij het leven

gedichten

Marc Broekmans

www.booksupport.nl

© 2026 | Teksten en foto's: Marc Broekmans

ISBN 9789462473683

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord	7
Vroeger en nu	9
Liefde en lust	23
Onze wereld	37
Natuur en landschap	65
Leven en dood	95
Over de auteur	102

Voorwoord

Voor u ligt een nieuwe bundel met persoonlijke ontboezemingen uit het afgelopen jaar 2025. Ik heb ervoor gekozen deze bundel in te delen aan de hand van thema's. Zo ontstond de indeling in hoofdstukken met de "vroeger en nu", "liefde en lust", "onze wereld", "natuur en landschap" en uiteraard "leven en dood".

Ik wil mijn leven lijden en leiden zoals ik dat wil. Daarbij heb ik steun van anderen nodig, maar dat laat onverlet dat ik de doelen die ik stel graag wil waarmaken nu ik mijn pensioen nader. Gezondheid en tijd zijn daarbij leidende factoren. De ene keer ben ik lyrisch over de natuur, de andere keer lijd ik aan wereldpijn. Die wisselingen maken leven zwaar, maar na een periode van neerslachtigheid slaag ik er nog steeds in lichtpunten en vrolijkheid te ervaren, onmisbaar voor een nieuwe doorstart. Dit is mijn tiende bundel, sommigen zullen het een uit de hand gelopen hobby noemen, anderen zijn wellicht blij verrast. De eenvoudige gedichten komen op gezette tijden recht uit het hart. Leven heeft meer inwendige kanten. Kreeften als ik zijn ultra gevoelig, maar maanlicht en water geven mij telkens een benodigd gevoel van ruimtelijkheid, ook als de zon lange tijd niet schijnt.

Veel leesplezier toegewenst, blijf altijd lezen, lezen kan je geest verheffen!

Marc Broekmans

Lelystad, 4-12-2025

Twee gezichten

Altijd in jouw buurt
Steeds onder controle
Nooit eventjes weg
van jouw invloed

Altijd in jouw buurt
Dichtbij jouw liefde
Maar ook dominantie
Dat overbezorgde

Spelen in de grote tuin
nabij de kinderwagen
Ik hoef maar te vragen
En jij bent er bij

Altijd in jouw buurt
Voel al jouw luimen
Dat wisselende ook
Jij hebt twee gezichten

Altijd in jouw buurt
Oh wat ben ik veilig
In dat grote huis
Niets kom ik te kort
Totdat het pijnlijk wordt

Overleven

Zij trouwden met elkaar
tekenden een ruime villa
verwekten er hun kinderen
Maar na verloop van jaren
kwam passie tot bedaren

Ruzies kenmerkten de sfeer
Karakters botsten telkens weer
Al konden zij haast alles kopen
voor de kinderen gaf dit geen pas
Ze bleven op de liefde hopen
die lang en breed vervlogen was

Heel soms nog een omhelzing
Hij was verbaasd hen zo te zien
Zij leden aan emotionele schade
sterk voelbaar na een jaar of tien

Het huwelijk, dat was overleven;
toen de scheiding er uiteindelijk kwam
was de grote opluchting daar
Het verbond woog veel te zwaar

Twee goedbedoelende mensen
beland in een uitzichtloze fuik
kwamen toen pas aan zichzelf toe
Net als de kinderen met hun wensen

‘Vriendje’

Hij was mijn vader
eigenlijk een maatje
Vaak met me op pad
‘Jij lijkt precies op mij’
zei hij vaak, omdat hij
hetzelfde karakter had

Meegaand en ook
zachter van aard
Mijn vader was me
heel veel waard

‘Vriendje’ noemde hij me
Een bijzondere titel
sportvrienden als we waren
Een man met veel begrip
maar een huwelijk dat
toch op de klippen liep
Daar was ik niet rouwig om
Er viel weinig harmonie
te bespeuren tussen hen
En hij had zijn escapades

Mijn vader, gymleraar,
muzikant, hij leefde
altijd volop met me mee
Bewonderde mijn werk

Toen hij me ontviel
verloor ik inderdaad
mijn beste vriend

Weerloos

Zo gepest en getreiterd
op mijn lagere school
Ik kreeg een geuzennaam
Broekenpoeper
om me te kleineren

Het ergste was
Ik deed niets terug
Ik liet me slaan
Ik liet me jennen
Plaats van delict:
Het kolenhok

Ik trok me er terug
wanneer ze begonnen
Liep verdwaasd rond
zodra het voorbij was

De situatie thuis
liet sporen na
Weerbaarheid was
een vreemd woord

Het heeft lang geduurd
voor ik me herpakte
Ook schoppen terug gaf
of soms op de vuist ging

Was veel te meegaand
en te gesloten
Het heeft me verdrotten
maar het kwam goed
Tijd heelde de wonden

Heilig

Een praatgrage priester uit Hoorn
scheidde prekend 't kaf van 't koren
Kerkgangers braken het heilig brood
namen de hostie en hielden zich groot
met chocolademelk en saucijzenbrood

Reddingsboei

Het was een reddingsboei

Ik mocht op tennis

Daar sloeg ik eindelijk
stevig mijn frustraties weg

Soms moest een racket

het wel ontgelden

Bij verlies of tegenslag

Dat slingerde ik ver weg
over het hek van de baan

Mijn tegenstanders

moest ik kloppen

Liet me niet stoppen

Werd kampioen

Ik was geen schim meer

van die kleine jongen

die zo gepest werd

Ik kon weer ademen

Mezelf waarmaken

Hoefde niet te verzaken

Door brak de zon

Het goede leven begon